

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812215616
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3812215616.3

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľky JUDr. F. G., bytom G., V. 1, proti odporcovi Ing. X. O., bytom G., N. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Vierou Novákovou, advokátkou v Banskej Bystrici, J. Kráľa 7, o zaplatenie 1.117,31 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 5C/279/2012 - 96 zo dňa 18. augusta 2014, jednohlasne, taktó

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľka je **p o v i n n á** zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania spolu vo výške 83,34 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právnej zástupkyne odporcu JUDr. Viery Novákovovej.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala voči odporcovi zaplatenia sumy 1.117,31 eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 1.6.2011 až do zaplatenia a navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 1.011,77 a iných trov v sume 134 eur na účet právnej zástupkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka sa návrhom podaným proti odporcovi domáhala zaplatenia sumy 1.117,51 eur s prísl. ako odmeny za poskytnutú právnu pomoc. Odporca s návrhom nesúhlasil.

Súd prvého stupňa vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 5.8.2013 č.k. 5C/279/2012-66 tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 1.117,31 eur spolu s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 1.6.2011 až do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, zároveň návrh v časti o zaplatenie sumy 0,20 eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 1.6.2011 až do zaplatenia zamietol a vo zvyšnej časti konanie zastavil. Rozhodol aj o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania v sume 115,60 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Proti tomuto rozsudku v časti týkajúcej sa povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľke sumu 1.117,31 eur spolu s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 1.6.2011 až do zaplatenia a v časti týkajúcej sa náhrady trov konania podal odporca odvolanie a odvolací súd uznesením zo dňa 21.5.2014 č.k. 5Co/394/2013-82 rozsudok súdu I. stupňa v napadnutej časti zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na nové konanie. V rozhodnutí vyslovil právny názor, podľa ktorého premlčacia doba v danom prípade začala plynúť dňom nasledujúcim po vykonaní úkonov právnej pomoci na základe plnomocenstiev udelených navrhovateľke odporcom dňa 19.6.2008 výlučne na spísanie návrhov na začatie exekúcií (teda nie na zastupovanie v celom exekučnom konaní). Keďže súd I. stupňa vychádzal z iného okamihu začiatku plynutia premlčacej doby, bolo jeho právne posúdenie potrebné považovať za nesprávne. Odvolací súd súdu prvého stupňa uložil povinnosť

opätovne sa zaoberať vznesenou námietkou premlčania s prihladnutím na obsah plnej moci, ako aj na úkony, ktoré na jej podklade navrhovateľka pre odporcu vykonala.

Súd prvého stupňa v zmysle pokynu odvolacieho súdu opätovne vec posúdil. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný. Vzhľadom k tomu, že na základe pôvodného rozhodnutia nadobudol rozsudok v časti, v ktorej bol návrh navrhovateľky zamietnutý, ako aj v časti, v ktorej súd konanie vo veci zastavil, právoplatnosť, súd ďalej konal len o nároku navrhovateľky na zaplatenie sumy 1.117,31 eur spolu s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 1.6.2011 až do zaplatenia a nároku o náhrade trov konania. Návrhom sa navrhovateľka domáhala zaplatenia odmeny za poskytnuté právne služby advokáta.

Z vykonaného dokazovania a obsahu spisu nepochybne vyplýva, že odporca udelil dňa 19.6.2008 dve samostatné plnomocenstvá na zastupovanie navrhovateľke ako advokátke v rozsahu práv a povinností podľa Exekučného poriadku, a to na zahájenie exekučného konania vo veci pohľadávky vo výške 1.400.000,- Sk voči spoločnosti COM COM, spol. s r.o., ako aj ďalšej pohľadávky voči uvedenej spoločnosti vo výške 2.300.000,- Sk. Na základe uvedeného navrhovateľka poskytla odporcovi právnu pomoc tým, že vyhotovila dva návrhy na začatie výkonu exekúcií voči majetku obchodnej spoločnosti COM COM, spol. s r.o., pričom tieto exekúcie sú dodnes vedené súdnym exekútorom JUDr. Albínom Božekom. Za poskytnutie právnych služieb vystavila dňa 28.8.2008 odporcovi faktúru č. 12/2008 na celkovú sumu 1.117,31 eur, v ktorej bola splatnosť definovaná "ihneď", t.j. lehota splatnosti nebola určená a v konaní nebola ani preukázaná. Vystavenú faktúru doručovala navrhovateľka dňa 28.8.2008 do vlastných rúk odporcovi na adresu jeho pracoviska, ten ju však neobdržal, a preto mu predmetnú faktúru zasielala opakovane so sprievodným listom dňa 9.5.2011, a to na adresu jeho trvalého bydliska. Odporca doručenie faktúry na druhý pokus potvrdil, túto však neuhradil.

Právny vzťah medzi účastníkmi konania treba posúdiť ako príkaznú zmluvu v zmysle ust. § 724 Občianskeho zákonníka. Odmena advokáta, ktorý poskytuje právne služby za odplatu, je určená buď zmluvnou dohodou, alebo vyplýva z vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Právo na odmenu a právo na náhradu nákladov spojených s činnosťou príkazníka sú majetkovými právami, ktoré sa premlčujú podľa ust. § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to v trojročnej premlčacej dobe podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ ide o nárok advokáta na odmenu.

Odporca v konaní na svoju obranu vzniesol námietku premlčania nároku uplatneného navrhovateľkou, preto súd skúmal opodstatnenosť uvedenej námietky, a to v zmysle právneho názoru vysloveného odvolacím súdom, ktorým je súd I. stupňa viazaný.

V záväzkovom právnom vzťahu založenom príkaznou zmluvou sú z hľadiska posudzovania odmeny advokát veriteľom a klient dlžníkom a okolnosť, kedy navrhovateľka pri absencii iného určenia doby plnenia vyzvala odporcu na zaplatenie odmeny a učinila ju tak splatnou v zmysle ust. § 563 Občianskeho zákonníka, nie je z hľadiska premlčania určujúca. Premlčacia doba totiž začína plynúť deň po tom, čo právo na odmenu objektívne vzniklo, pretože týmto dňom mohla navrhovateľka svoje právo vykonať, t.j. odôvodnene ho uplatniť žalobou na súde (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo 1475/2008 zo dňa 16. decembra 2009, obdobne rozsudok Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33Cdo 2634/2008 zo dňa 28. januára 2011, ako i R 91/2004).

V prejednávanej veci teda v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu platí, že premlčacia doba na uplatnenie odmeny za právne zastupovanie odporcu v exekučných veciach, spočívajúce v spísaní návrhov na začatie výkonu exekúcie, začala plynúť dňom nasledujúcim po vykonaní týchto úkonov právnej pomoci, a to na základe plnomocenstiev udelených navrhovateľke odporcom dňa 19.6.2008 výlučne na spísanie návrhov na zahájenie exekúcií a nie dorúčením faktúry, teda dňom, kedy sa odporca dozvedel o výške svojho záväzku. V konaní navrhovateľka uviedla, že plná moc jej bola udelená na zastupovanie vo všetkých úkonoch v exekučnom konaní, nielen na spísanie návrhov na začatie exekúcie. Z obsahu plných mocí doložených do spisu ale vyplýva, že odporca navrhovateľku splnomocnil

najmä na zahájenie exekučných konaní, t.j. na spísanie návrhu na začatie exekúcie. Aj z výpovede svedka JUDr. Božeka bolo zistené, že odporcovi odporučil navrhovateľku v súvislosti so spísaním návrhu na začatie predmetných exekúcií.

Ako bolo uvedené, premlčacia doba začala plynúť odo dňa nasledujúceho po vykonaní úkonov právnej pomoci - spísania návrhov na začatie exekúcie. Z výpovede navrhovateľky bolo zistené, že návrhy na začatie exekúcie podala dňa 25.6.2008, teda najneskôr v tento deň boli návrhy spísané a od nasledujúceho dňa začala plynúť 3-ročná premlčacia doba. Táto potom uplynula najneskôr 26.6.2011. Návrh na súd navrhovateľka podala až 31.8.2012, teda po uplynutí premlčacej doby. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania preto súd návrh navrhovateľky na zaplatenie sumy 1.117,31 eur spolu s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 1.6.2011 až do zaplatenia považoval za premlčaný, a preto ho zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. V konaní mal odporca úspech v celom rozsahu, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Trovy predstavujú trovy právneho zastúpenia v sume 1.011,77 eur (5 úkonov právnej pomoci po 61,41 eur / prevzatie a príprava zastúpenia, účasť na pojednávaní v dňoch 1.6.2013, 5.8.2013 a 18.8.2014, podanie odvolania proti rozsudku/, 1 úkon právnej pomoci po 15,35 eur /odmena vo výške 1-ina - pojednávanie dňa 20.5.2013 odročené bez prejednávania veci/, 5 x paušál po 7,81 eur, 1 x paušál po 8,04 eur, náhrada za stratu času za 18 polhodín po 13,01 eur a za 6 polhodín po 13,40 eur, cestovné náklady osobným motorovým vozidlom na trase Banská Bystrica - Prievidza a späť dňa 20.5.2013 a 10.6.2013 v sume po 39,73 eur, dňa 5.8.2013 v sume 39,97 eur a dňa 18.8.2014 v sume 39,64 eur, DPH 20% zo sumy 843,14 eur 168,63 eur) a iných trov v sume 134,- eur, ktorá predstavuje súdny poplatok za podaný odpor voči platobnému rozkazu a odvolanie voči rozsudku po 67,- eur. Odporca si uplatnil aj nárok na odmenu za úkon právnej pomoci „odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 19.10.2012“. Zo spisu však bolo zistené, že plná moc na zastupovanie odporcu v konaní bola právnej zástupkyňi odporcu udelená až 8.3.2013, preto súd odporcovi nárok na odmenu za právne zastupovanie v súvislosti s podaním odporu voči platobnému rozkazu nepriznal.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka a žiadala, aby odvolací súd prvostupňové rozhodnutie zrušil a vo veci rozhodol a zároveň si uplatnila náhradu trov konania. V odvolaní uviedla, že odvolanie podáva najmä s poukazom na § 563 OZ a v nadväznosti na § 101 OZ. Vzhľadom k tomu, že ani výška odmeny a ani čas plnenia dlžníka neboli medzi veriteľom a dlžníkom dohodnuté (ako sa v konaní preukázalo), má zato, že v plnom rozsahu sa na vec vzťahuje ustanovenie §-u 563 OZ v rámci vzťahu veriteľa a dlžníka, obdobne ako je to i pri zmluvách o pôžičkách, v ktorých nie je určený termín plnenia. V zmysle tohto ustanovenia má veriteľ právo určiť si čas plnenia dlžníkom v čase ním určenom. Mala zato, že toto právo veriteľa musí byť voči dlžníkovi uplatnené v trojročnej lehote. Ak by tak neurobil právo na odmenu, sa mu premlčí v tejto prekluzívnej lehote. V prípade ak by veriteľ právo na zaplatenie dlhu uplatnil na súde, bez toho, aby dlžníka požiadal o plnenie, tento by jeho návrh zamietol ako predčasný v spojení s ustanovením § 101 OZ. Premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. V zmysle uvedeného právo veriteľa, ktorý neurčil výšku a termín plnenia, sa mohlo vykonať na súde po prvý raz až po dni kedy veriteľ dlžníka požiadal o plnenie vo výške aj v čase. Teda právo na odmenu v zmysle vyššie citovaných ustanovení OZ objektívne vzniklo až uvedeným momentom, teda platným doručením faktúry na základe ktorej sa dlžník dozvedel o svojej povinnosti. Je pravdou, že vyhláška o advokácii priznáva právo na odmenu advokáta, ale neurčuje jej čas plnenia a ani konkrétnu výšku vstupom klienta do kancelárie advokáta alebo podpísaním plnej moci. Okrem vyššie uvedeného mala zato, že súd nesprávne vecne a právne posúdil aj rozsah plnej moci advokáta vo veci, nakoľko má zato, že slovo najmä s ohľadom na rozsah plnej moci v žiadnom prípade neznamená len. Má zato, že zo strany súdu ide o nesprávny jednak gramatický a jednak obsahový výklad plnej moci s dosahom jednak na nesprávne určenie začiatku plynutia lehoty a jednak na uplatnenie práva na odmenu a teda aj na správne a spravodlivé rozhodnutie, ku ktorému sú súdy na všetkých stupňoch viazané ústavou a to aj s ohľadom na vyššie uvedené dôvody odvolania.

K odvolaniu navrhovateľky sa písomne vyjadril odporca a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že z odôvodnenia odvolania vyplýva, že navrhovateľka

namieta nesprávne právne posúdenie veci, pričom má za to, že právo na odmenu, ktorej sa svojim návrhom domáha, objektívne vzniklo až momentom platného doručenia faktúry, na základe ktorej sa ako dlžník dozvedel o svojej povinnosti. S týmto názorom navrhovateľky sa nestotožňuje, pričom poukázal na to, že medzi navrhovateľkou a ním ako odporcom bola uzavretá príkazná zmluva vo forme plnomocenstva udeleného advokátovi. Rozhodujúcou dobou pre začatie plynutia premlčacej doby v zmysle ust. Občianskeho zákonníka je práve doba, v rámci ktorej došlo k udeleniu plnomocenstva, a to konkrétne deň, kedy došlo k vykonaniu úkonov právnej služby - podanie návrhov na vykonanie exekúcie a nie deň, kedy veriteľ požiadal dlžníka o plnenie. V tejto súvislosti poukázal hlavne na jeho písomné, ako aj ústne vyjadrenia učené v rámci celého občianskeho súdneho konania ako aj na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/394/2013 zo dňa 21.5.2014, ktorým súd vyslovil svoj právny názor, ktorý bol záväzný pre okresný súd. Napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za vecne správny a náležite odôvodnený. Okresný súd v rámci konania vykonal rozsiahle dokazovanie, pričom s dôkazmi, ako aj vyjadreniami predloženými oboma účastníkmi konania sa dostatočne oboznámil a tieto správne vyhodnotil. Rovnako bol zistený správne aj skutkový stav prejednáwanej veci, a to aj vzhľadom k následnému právnomu posúdeniu veci. Napadnuté rozhodnutie okresného súdu preto považuje za správne a vydané v súlade so všetkými procesnoprávnymi zásadami a predpismi platnými v slovenskom právnom poriadku.

Krajský súd ako súd odvolací podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. preskúmal vec a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť. Pričom v nadväznosti na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Právne posúdenie, ako aj postup prvostupňového súdu, po preskúmaní odvolací súd považoval za správny. Súd prvého stupňa rozhodol správne, keď návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol.

V prejednáwanej veci mal aj odvolací súd za preukázané, že odporca udelil dňa 19.6.2008 dve samostatné plnomocenstvá na zastupovanie navrhovateľke ako advokátke v rozsahu práv a povinností podľa Exekučného poriadku, a to na zahájenie exekučného konania vo veci pohľadávky vo výške 1.400.000,- Sk voči spoločnosti COM COM, spol. s r.o., ako aj ďalšej pohľadávky voči uvedenej spoločnosti vo výške 2.300.000,- Sk. Na základe uvedeného navrhovateľka poskytla odporcovi právnu pomoc tým, že vyhotovila dva návrhy na začatie výkonu exekúcií voči majetku obchodnej spoločnosti COM COM, spol. s r.o., pričom tieto exekúcie sú dodnes vedené súdnym exekútorom JUDr. Albínom Božekom. Za poskytnutie právnych služieb vystavila dňa 28.8.2008 odporcovi faktúru č. 12/2008 na celkovú sumu 1.117,31 eur, v ktorej bola splatnosť definovaná "ihneď", t.j. lehota splatnosti nebola určená a v konaní nebola ani preukázaná. Vystavenú faktúru doručovala navrhovateľka dňa 28.8.2008 do vlastných rúk odporcovi na adresu jeho pracoviska, ten ju však neobdržal, a preto mu predmetnú faktúru zasielala opakovane so sprievodným listom dňa 9.5.2011, a to na adresu jeho trvalého bydliska. Odporca doručenie faktúry na druhý pokus potvrdil, túto však neuhradil.

Právny vzťah medzi účastníkmi konania súd prvého stupňa správne posúdil ako príkaznú zmluvu v zmysle ust. § 724 Občianskeho zákonníka. Odmena advokáta, ktorý poskytuje právne služby za odplatu, je určená buď zmluvnou dohodou, alebo vyplýva z vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Právo na odmenu a právo na náhradu nákladov spojených s činnosťou príkazníka sú majetkovými právami, ktoré sa premlčujú podľa ust. § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to v trojročnej premlčacej dobe podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ ide o nárok advokáta na odmenu.

Vzhľadom k vznieseniu námietky premlčania zo strany odporcu sa súd prvého stupňa odôvodnene zaoberal v prvom rade otázkou, či nárok navrhovateľky je alebo nie je premlčaný, a to v zmysle právneho názoru vysloveného odvolacím súdom, ktorým je súd I. stupňa viazaný.

Odvolací súd opätovne konštatuje, že premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa ust. § 100 Občianskeho zákonníka.

Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod hrozbou neplatnosti nemožno túto dobu zmeniť ani dohodou strán. Jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania, t.j. k zníženiu možnosti vynúteného splnenia práva. V ustanovení § 101 Občianskeho zákonníka je upravená všeobecná premlčacia doba, ktorá platí vo všetkých prípadoch, pokiaľ zákon pre jednotlivé práva neustanovuje osobitnú premlčaciu dobu. Všeobecná premlčacia doba ustanovená v zákone je v dĺžke troch rokov. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda akonáhle mohla byť dôvodne podaná žaloba. Tento okamih je daný objektívne a nezávisí od subjektívnej okolnosti. V prípade, ak splatnosť dlhu nebola dohodnutá, a ani inak určená, začína premlčacia doba plynúť dňom nasledujúcim po tom, keď dlh vznikol.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa správne konštatoval, že v záväzkovom právnom vzťahu založenom príkaznou zmluvou sú z hľadiska posudzovania odmeny advokát veriteľom a klient dlžníkom a okolnosť, kedy navrhovateľka pri absencii iného určenia doby plnenia vyzvala odporcu na zaplatenie odmeny a učinila ju tak splatnou v zmysle ust. § 563 Občianskeho zákonníka, nie je z hľadiska premlčania určujúca. V tejto súdvislosti odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že premlčacia doba začína plynúť deň po tom, čo právo na odmenu objektívne vzniklo, pretože týmto dňom mohla navrhovateľka svoje právo vykonať, t.j. odôvodnene ho uplatniť žalobou na súde (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo 1475/2008 zo dňa 16. decembra 2009, obdobne rozsudok Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33Cdo 2634/2008 zo dňa 28. januára 2011, ako i R 91/2004).

V prejednávanej veci teda platí, že premlčacia doba na uplatnenie odmeny za právne zastupovanie odporcu v exekučných veciach, spočívajúce v spísaní návrhov na začatie výkonu exekúcie, začala plynúť dňom nasledujúcim po vykonaní týchto úkonov právnej pomoci, a to na základe plnomocenstiev udelených navrhovateľke odporcom dňa 19.6.2008 výlučne na spísanie návrhov na zahájenie exekúcií a nie dorúčením faktúry, teda dňom, kedy sa odporca dozvedel o výške svojho záväzku.

Čo sa týka námietky navrhovateľky uvádzanej v odvolaní, že súd nesprávne vecne a právne posúdil rozsah plnej moci advokáta vo veci, nakoľko má zato, že slovo najmä s ohľadom na rozsah plnej moci v žiadnom prípade neznamená len, teda, že plná moc jej bola udelená na zastupovanie vo všetkých úkonoch v exekučnom konaní, nielen na spísanie návrhov na začatie exekúcie, odvolací súd uvádza, že z obsahu plných mocí doložených do spisu vyplýva, že odporca navrhovateľku splnomocnil najmä na zahájenie exekučných konaní, t.j. na spísanie návrhu na začatie exekúcie, pričom aj z výpovede svedka JUDr. Božeka mal odvolací súd preukázané, že odporcovi odporučil navrhovateľku v súvislosti so spísaním návrhu na začatie predmetných exekúcií a nie na zastupovanie vo všetkých úkonoch v exekučnom konaní, tak ako uviedla navrhovateľka, pričom z obsahu spisu ani nevyplýva, že by navrhovateľka iné úkony vykonala, teda v tejto časti navrhovateľka neunesla dôkazné bremeno, a preto túto námietku odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú.

Vzhľadom na vyššie uvedené, teda premlčacia doba začala plynúť odo dňa nasledujúceho po vykonaní úkonov právnej pomoci - spísania návrhov na začatie exekúcie. Z výpovede navrhovateľky bolo zistené, že návrhy na začatie exekúcie podala dňa 25.6.2008, teda najneskôr v tento deň boli návrhy spísané a od nasledujúceho dňa začala plynúť 3-ročná premlčacia doba. Táto potom uplynula najneskôr 26.6.2011. Návrh na súd navrhovateľka podala až 31.8.2012, teda po uplynutí premlčacej doby. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania preto súd prvého stupňa správne návrh navrhovateľky na zaplatenie sumy 1.117,31 eur spolu s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 1.6.2011 až do zaplatenia považoval za premlčaný, a preto správne návrh zamietol.

Odvolací súd preskúmaním veci teda nezistil opodstatnenosť uplatnených dôvodov na odvolanie, keď súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a vec tiež správne právne posúdil. Preto bol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdený.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi boli priznané trovy odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci 61,41 Eur, režijný paušál

vo výške 8,04 Eur, 20% DPH vo výške 13,89 Eur, spolu 83,34 Eur, k náhrade ktorých bola zviazaná navrhovateľka, ktorá v odvolacom konaní úspech nemala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.